

डबल सेवाधारी स्वतः नै मायाजीत

आज दिलाराम बाबा आफ्ना दिल तख्तनशीन बच्चाहरू सँग वा आफ्ना स्नेही, सहयोगी बच्चाहरू सँग दिलको लेन-देन गर्न आउनु भएको छ। बाबाको दिलमा के रहन्छ र बच्चाहरूको दिलमा के रहन्छ? आज सबै दिलको हाल-चाल लिन आउनु भएको छ। खास दूरादेशी डबल विदेशी बच्चाहरू सँग दिलको लेन-देन गर्न आउनु भएको छ। मुरली त सुनिरहन्छौ तर आज रूहरिहान गर्न आउनु भएको छ— सबै बच्चाहरू सहज सरल रूपले अगाडि बढ्दै गइरहेका छौ? कुनै मुस्किल, चलनमा थकावट त हुँदैन, थाक्न त थाक्दैनौ? कुनै सानो ठूलो कुरामा अलमलमा त पर्दैनौ? जब कुनै न कुनै ईश्वरीय मर्यादा वा श्रीमतको निर्देशनलाई संकल्पमा, वाणीमा अथवा कर्ममा उल्लंघन गर्छौ तब अलमलमा पर्छौ। नत्र खुशी-खुशीले, सुख, चैन, आरामले बाबाको साथमा चलनमा कुनै मुस्किल छैन, कुनै थकावट हुँदैन, कुनै उलझन हुँदैन। कुनै पनि प्रकारको कमजोरीले सहजलाई मुस्किल बनाइदिन्छ। त्यसैले बापदादाले बच्चाहरूलाई देखेर रूहरिहान गरिरहनु भएको थियो— यति प्यारा, बिछोडिएका श्रेष्ठ आत्माहरू, विशेष आत्माहरू, पुण्य आत्माहरू, सर्व श्रेष्ठ पावन आत्माहरू, विश्वका आधारमूर्त आत्माहरू अनि फेरि मुस्किल कसरी? उलझनमा कसरी आउन सक्छौ? को सँग चलिरहेका छौ? बापदादाले स्नेह र सहयोगको अंगालोमा समाहित गरेर साथ-साथै लगिरहनु भएको छ। स्नेह र सहयोगको अंगालोको माला सदैव गलामा छ। यस्तो मालामा उर्निएका बच्चाहरू अन्योलमा परून्— यो कसरी हुन सक्छ? सदा खुशीको झूलामा झूलने सदा बाबाको यादमा रहनेवाला मुस्किल अथवा अन्योलमा आउन सक्दैनन्। कहिले सम्म अन्योल र मुस्किलको अनुभव गरिरहन्छौ? बाबाको पालनाको छत्रछायाँमा रहनेवाला अन्योलमा कसरी आउन सक्छौ? बाबाको बनेपछि, शक्तिशाली आत्मा बनेपछि, मायाको ज्ञान भएपछि, सर्वशक्तिहरू, सर्व खजानाको अधिकारी बनेपछि, के माया वा विघ्नले हल्लाउन सक्छ? (सक्दैन) सानो स्वरले भनेका छन्। भन— कहिल्यै सक्दैन। हेर— सबैको फोटो निस्किरहेको छ। टेप भरिएको छ बोलेको। फेरि त्यहाँ गएर बदलिन त बदलिँदैनौ नि? अबदेखि केवल स्नेहका, सेवाका, उद्गीकलाका विशेष अनुभवहरूको नै सेवा समाचार दिन्छौ नि? माया आयो, गिरें, अन्योलमा परें, थाकें, आत्तिँ— यस्ता पत्र त आउँदैनन्! जसरी आजकालको दुनियाँमा समाचार पत्रमा कस्ता खबरहरू निक्लन्छन्? दुःखका, अशान्तिका, उलझनका। तर तिमी समाचार पत्र कुनचाहिँ हुन्छ? सदा खुशीको खबरको। खुशीको अनुभवको— आज मैले यो विशेष अनुभव गरें। आज यो विशेष सेवा गरें, आज मनसा सेवाको अनुभूति गरें। आज दिलशिकस्तलाई दिलखुश बनाएँ। तल गिरेकालाई उठाएँ। यस्ता पत्र लेख्छौ नि? किनकि ६३ जन्म अन्योलमा पय्यौ, गिन्यौ पनि, ठक्कर पनि खायौ। सबैथोक गन्यौ र ६३ जन्म पछि यो एक श्रेष्ठ जन्म, परिवर्तनको जन्म, चढ्ती कलाबाट उद्गीकलाको जन्म, यसमा अन्योलमा पर्नु, गिर्नु, थाक्नु, बुद्धिद्वारा भड्किनु— यो बापदादाले देख्न सक्नुहुन्न किनकि स्नेही बच्चा हौ नि। त्यसैले स्नेही बच्चाहरूको यो सानो पनि दुःखको लहरको समय सुखदाता बाबाले देख्न सक्नुहुन्न। बुझ्यौ? त्यसैले अब सदाकालको लागि बितेकोलाई बित्यो गन्यौ नि। जुन समयमा कुनै पनि बच्चा थोरै पनि अन्योलमा पर्छन् अथवा मायाको विघ्नको वश हुन्छन्, कमजोर हुन्छन् त्यस समयमा वतनमा

२०७५ भाद्र २४ आइतबार ९-०९-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज १४-०१-८४ मधुबन

बापदादाको सामुने ती बच्चाहरूको अनुहार कस्तो देखिन्छ, थाहा छ? मिक्की माउसको खेल जस्तो। कहिले मायाको बोझले मोटो बन्छन्, कहिले पुरुषार्थमा हिम्मतहिन र साना बन्छन्। मिक्की माउस पनि कोही साना, कोही मोटा हुन्छन् नि। मिक्की माउस त बन्दैनौ नि? बापदादा पनि यो खेल देखेर मुस्कुराइ रहनु हुन्छ। कहिले हेर फरिश्ता रूप, कहिले हेर महादानी रूप, कहिले हेर सर्वको स्नेहि सहयोगी रूप, कहिले डबल लाइट रूप र कहिले-काहीं फेरि मिक्की माउस पनि हुन्छन्। कुनचाहिँ रूप राम्रो लाग्छ? यो सानो-तिनो रूप त राम्रो लाग्दैन नि? बापदादाले हेरिरहनु भएको थियो— बच्चाहरूलाई अहिले कति कार्य गर्नु छ। गरेका छौ तर जुन गर्न पर्ने छ त्यसको अगाडि केही पनि होइन। अहिले कतिलाई सन्देश दियो? कमसेकम सत्ययुगको पहिलो संख्या ९ लाख त बनाऊ। बनाउन त धेरै छ तर अहिले ९ लाख त बनाऊ। बापदादाले हेर्दै हुनुहुन्थ्यो— कति सेवा अहिले गर्नु छ? जो माथि यति सेवाको जिम्मेवारी छ ऊ कति व्यस्त होला? तिनीहरूलाई अरू केही सोच्ने फुर्सत होला? जो व्यस्त रहन्छ ऊ सहजै मायाजीत हुन्छ। व्यस्त केमा छौ? दृष्टि द्वारा, मनसा द्वारा, वाणी द्वारा, कर्म द्वारा, सम्पर्क द्वारा चारै प्रकारको सेवामा व्यस्त। मनसा र वाणी वा कर्म दुवै साथ-साथै होस्। चाहे कर्म गछौँ, चाहे मुखले बोल्छौ, जस्तै डबल लाइट हौ, डबल ताजधारी हौ, डबल पूज्य हौ, डबल वर्सा पाउँछौ त्यसैले सेवा पनि डबल चाहिन्छ। केवल मनसा होइन, केवल कर्म होइन। तर मनसाको साथ-साथै वाणी। मनसाको साथ-साथै कर्म। यसलाई भनिन्छ डबल सेवाधारी। यस्ता डबल सेवाधारी स्वतः मायाजीत हुन्छन्। बुझ्यौ? एउटा सेवा गछौँ? केवल वाणीमा अथवा केवल कर्ममा आउँछौ, त्यसैले मायालाई साथी बन्ने मौका मिल्छ। मनसा अर्थात् याद। याद हो बाबाको सहारा। त्यसैले जहाँ डबल हुन्छ, साथी साथमा हुनुहुन्छ भने माया साथी बन्न सक्दैन। एकलै हुन्छौ त्यसैले माया साथी बन्छ। फेरि भन्ने छौ सेवा त धेरै गरे, सेवाको खुशी पनि हुन्छ तर सेवाको बीचमा माया आउँछ। कारण? एकलै सेवा गन्थौ। डबल सेवाधारी बनेनौ। अब यस वर्षमा डबल विदेशीले कुन कुरामा पुरस्कार लिन्छौ? पुरस्कार लिनु त छ नि!

जुन सेवाकेन्द्रले यस वर्ष, सेवामा, स्वको स्थितिमा सदा निर्विघ्न रहेर, निर्विघ्न बनाउने शुभ-भावना विश्वमा फैलाउँछन्, सारा वर्ष भरि कोही पनि विघ्न वश हुँदैनन्— यस्तो सेवा र स्थितिमा जुन पनि सेवाकेन्द्र उदाहरण हुन्छन्, त्यसलाई नम्बरवन पुरस्कार मिल्छ। यस्तो पुरस्कार लिन्छौ नि। कुनै पनि सेन्टरहरूले लिउँन्। चाहे देशका हुन्, चाहे विदेशका हुन् तर सारा वर्ष भरि निर्विघ्न हुनु पर्छ। यी सेन्टरहरूका पोतामेलको चार्ट राख्नु, जसरी अरू पोतामेल राख्छौ नि। कति प्रदर्शनीहरू भए, कति मानिसहरू आए, यो पोतामेल हरेक महिनाको नोट गर्नु। यी महिनाहरूमा सबै क्लासमा आउने ब्राह्मण परिवारहरू निर्विघ्न रहनु। माया आउँछ, यसमा कुनै यस्तो कुरा छैन। यस्तो होइन माया आउँदै आउँदैन। माया आओस् तर मायाको वश हुनु छैन। मायाको काम हो आउनु र तिप्रो काम हो मायालाई जित्नु। त्यसको प्रभावमा आउनु छैन। आफ्नो प्रभावले मायालाई भगाउनु छ नकि मायाको प्रभावमा आउनु छ। त्यसैले बुझ्यौ कुनचाहिँ पुरस्कार लिनु छ? एउटा पनि विघ्नमा आए भने पुरस्कार हुँदैन किनकि साथी हौ नि। सबैले एक अर्कासाथ दिएर आफ्नो घर जानु छ नि। यसको लागि सदा सेवाकेन्द्रको वातावरण यस्तो शक्तिशाली होस्, जुन वातावरण सर्व आत्माहरूको लागि सदा सहयोगी बनोस्।

२०७५ भाद्र २४ आइतबार ९-०९-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज १४-०१-८४ मधुबन

शक्तिशाली वातावरण कमजोरलाई पनि शक्तिशाली बनाउनमा सहयोगी हुन्छ। जसरी पर्खाल लगाउँछन् नि। पर्खाल किन लगाउँछन्? प्रजा पनि पर्खाल भित्र सुरक्षित रहुन्। एउटा राजाको लागि मात्र कोठा बनाउँदैनथे, पर्खाल बनाउँथे। तिमीहरू सबैले पनि स्वयंको लागि, साथीहरूको लागि, अन्य आत्माहरूको लागि ज्वालाको पर्खाल बनाऊ। यादको शक्तिको ज्वाला होस्। अब हेर्ने छु कसले पुरस्कार लिन्छ? वर्षको अन्त्यमा। नयाँ वर्ष मनाउन आउँछौ नि, जो विजयी हुन्छन् तिनीहरूलाई विशेष निमन्त्रण दिएर बोलाइन्छ। एकलै विजयी हुँदैनौ। पूरा सेन्टर विजयी होस्। त्यो सेन्टरको उत्सव गरिने छ। फेरि हेरौंला विदेश अगाडि आउँछ वा देश? अच्छा- अरू कुनै मुस्किल त छैन, कुनै पनि मायाको रूपले दुःख त दिँदैन नि? यादगारमा कथा कुन सुनेका छौ? सुपनखाले दुःख दिन आई, अनि के गरियो! मायाको नाक काट्न आउँदैन? यहाँ त सबै सहज हुन्छ। उनीहरूले चाखलाग्दो बनाउनको लागि कथा बनादिएका छन्। माया माथि एक पटक हमला गर अनि हेर। मायामा कुनै दम हुँदैन। बाँकी हो भित्रको कमजोरी। मरिसकेको छ। अलिकति रहेको श्वास चलिरहेको छ। यसलाई खतम गर्नु छ र विजयी बन्नु छ किनकि अन्तिम समयमा त पुगेका छौ नि? केवल विजयी बनेर विजयको हिसाबले राज्य भाग्य पाउनु छ त्यसैले यो अन्तिम श्वासमा निमित्त मात्र विजयी बन्नु छ। मायाजीत जगतजीत हुन्छ नि। विजय प्राप्त गरेको फल राज्य भाग्य हो त्यसैले केवल निमित्त मात्र यो मायासँगको खेल हो। युद्ध होइन खेल हो। बुझ्यौ? आजदेखि मिक्की माउस बन्नु छैन। अच्छा।

सत्ययुगको स्थापनाको बारेमा केही जानकारी

आफ्नो कल्प पहिलाको स्वर्गको छिपेको संस्कारलाई प्रकट गर्यौं भने स्वयं नै आफूलाई सत्ययुगी राजकुमारी वा राजकुमार अनुभव गछौं र जुनबेला त्यो सत्ययुगी संस्कार प्रकट गछौं तब सत्ययुगका सबै चलन यसरी स्पष्टसँग प्रकट हुन्छन् जस्तै हिजोको कुरा हुन्। हिजो यस्तो गथ्यौं- यस्तो अनुभव गर्न सक्छौ? सत्ययुगको अर्थ नै हो, जति पनि प्रकृतिका सुख छन्, आत्माका सुख छन्, बुद्धिका सुख छन्, मनका सुख छन्, सम्बन्धका सुख छन्, जे जति सुख छन् सबै हाजिर हुन्छन्। त्यसैले अब सोच- प्रकृतिको सुख कस्तो हुन्छ, मनको सुख कस्तो हुन्छ, सम्बन्धको सुख कस्तो हुन्छ, त्यसलाई प्रकट गर। जे पनि तिमीलाई यस दुनियाँमा सबै भन्दा राम्रो देखिन्छ- ती सबै चीजहरू पवित्र रूपमा, सम्पन्न रूपमा, सुखदाई रूपमा त्यहाँ हुन्छन्। चाहे धन भन, मन भन, मौसम भन, सबै प्राप्तिहरू सबै भन्दा श्रेष्ठ हुन्छन् र त्यसलाई नै सत्ययुग भनिन्छ। एउटा धेरै राम्रो सुखदाई सम्पन्न परिवार सम्झ, त्यहाँ राजा प्रजा असमान पद हुँदा-हुँदै पनि परिवारको रूपमा चल्छन्। यस्तो भनिँदैन यिनीहरू दास-दासी हुन्। नम्बर हुन्छ, सेवा हुन्छ तर दासी हो, यो भावनाले चल्दैनन्। जस्तै परिवारका सबै सम्बन्ध प्रसन्न चित्त, सुखी परिवार, समर्थ परिवार, जे जति श्रेष्ठता छन् सबै हुन्छन्। दोकानमा पनि किनमेल गर्दा हिसाब-किताबले होइन, परिवारको लेनदेनको हिसाबले केही दिन्छौ केही लिन्छौ। उपहार जस्तै सम्झ। जसरी परिवारमा नियम हुन्छ- कसैसँग धेरै चीजहरू छन् भने सबैलाई बाँड्छन् नि। हिसाब-किताबको रीतिले होइन। कार्य-व्यवहार चलाउनको लागि कसैलाई कुनै काम कसैलाई कुनै काम मिलेको हुन्छ। जस्तै यहाँ मधुबनमा छ नि। कसैले कपडा सम्हाल्छन्, कसैले अनाज सम्हाल्छन् कुनै पैसा त दिँदैनौ नि। तर

२०७५ भाद्र २४ आइतबार ९-०९-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज १४-०१-८४ मधुबन जिम्मेवारी लिने त छन् नि। त्यस्तै त्यहाँ पनि हुन्छ। सबै चीजहरू अथाह हुन्छन्, त्यसैले जे पनि पुग्छ। कमी त हुँदै-हुँदै। जति चाहिन्छ जस्तो चाहिन्छ लेऊ। केवल व्यस्त रहने यो एउटा साधन मात्र हुन्छ। त्यो पनि खेलपाल हो। कुनै हिसाब-किताब कसैलाई देखाउनु त छैन। यहाँ त संगम हो नि। संगम अर्थात् कम खर्च। सत्ययुग अर्थात् खाऊ, पिऊ, उडाऊ। इच्छा मात्रम् अविद्या हुन्छ। जहाँ इच्छा हुन्छ त्यहाँ हिसाब-किताब गर्नु पर्ने हुन्छ। इच्छाको कारणले नै तलमाथि हुन्छ। त्यहाँ इच्छा पनि हुँदै र कमी पनि हुँदै। सर्व प्राप्ति छ र सम्पन्नता पनि छ त्यसैले बाँकी अरू के चाहियो! यस्तो हुँदै राम्रो लाग्यो भने धेरै लिने। भरिपूर्ण हुन्छ। दिल भरिएको हुन्छ। सत्ययुगमा त जानु नै छ नि। प्रकृतिले सबै सेवा गर्छ। (सत्ययुगमा बाबा त हुनुहुन्न) बच्चाहरूको खेल हेरिरहनु हुन्छ। कोही त साक्षी पनि हुनु पर्यो नि। न्यारा त न्यारा नै रहनुहुन्छ नि। प्यारा रहनुहुन्छ तर न्यारा भएर प्यारा रहनुहुन्छ। प्याराको खेल त अहिले गरिरहनु भएको छ नि। सत्ययुगमा न्यारापन नै राम्रो हुन्छ। नत्र भने जब तिमीहरू सबै गिर्दा कसले निकाल्छ? सत्ययुगमा आउनु अर्थात् चक्रमा आउनु हो। अच्छा— सत्ययुगमा जब तिमीहरूले जन्म लिन्छौ तब निमन्त्रण दिनु, तिमीहरूले संकल्प गर्यौ भने फेरि आउँछु। सत्ययुगमा आउनु अर्थात् चक्रमा आउनु। बापदादालाई स्वर्गको कुरामा तिमीहरूले आकर्षित गरिरहेका छौ! अच्छा— यति त वैभव हुन्छन् जुन सबै खान पनि सकिँदैन। केवल हेरिरहन्छौ। अच्छा।

यस्ता सदा समर्थ आत्माहरूलाई, सदा मायाजीत, जगतजीत आत्माहरूलाई, सदा सहज योगी भवको वरदानी बच्चाहरूलाई, डबल सेवाधारी, डबल ताजधारी, डबल लाइट बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते। अच्छा।

वरदान:- रूहानियतमा रहेर स्वमानको सीटमा बस्ने सदा सुखी, सर्व प्राप्ति स्वरूप भव

हरेक बच्चामा कुनै न कुनै गुणको विशेषता छ। सबै विशेष छौ, गुणवान छौ, महान छौ, मास्टर सर्वशक्तिमान छौ— यो रूहानी नशा सदा स्मृतिमा रहोस्— यसैलाई भनिन्छ स्व-मान। यो स्वमानमा अभिमान आउन सक्दैन। अभिमानको सीट काँडाको सीट हो त्यसैले त्यो सीटमा बस्ने प्रयत्न नगर। रूहानियतमा रहेर स्वमानको सीटमा बस, तब सदा सुखी, सदा श्रेष्ठ सदा सर्व प्राप्ति स्वरूपको अनुभव गरिरहन्छौ। ।

स्लोगन:- आफ्नो शुभ भावनाले हरेक आत्माहरूलाई भलो चिताउने र क्षमा गर्ने नै कल्याणकारी हो।